

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1928-1929	N° 188		Zittingsjaar 1928-1929
PROJET DE LOI, N° 166	SÉANCE du 26 Mars 1929	VERGADERING van 26 Maart 1929	WETSONTWERP, N° 166

PROJET DE LOI

tendant à modifier, en ce qui concerne les ouvriers mineurs, l'article 4 de la loi du 20 juillet 1927 accordant un complément de pension à certains bénéficiaires d'une pension de vieillesse.

RAPPORT

FAIT, AU NOM DE LA COMMISSION (1),
PAR M. de PIERPONT.

MESSIEURS,

Le projet de loi, dont il s'agit, ne vise que les bénéficiaires d'une pension de vieillesse accordée en vertu des lois spéciales sur les pensions des ouvriers mineurs. Il a pour but d'immuniser, dans le calcul du maximum des ressources entrant en ligne de compte pour l'octroi du complément de pension, le montant des avantages attribués par le Fonds National de retraite des ouvriers mineurs à ses pensionnés.

Il convient de rappeler que l'article 4 de la loi du 20 juillet 1927 prévoit l'attribution d'un complément de pension à charge des pouvoirs publics aux ouvriers mineurs pensionnés et aux veuves pensionnées pour autant que le montant de leurs ressources ne dépasse pas 3,240 francs pour les pensionnés mariés et 2,160 francs pour les veuves.

Dans l'évaluation des ressources, il n'est pas tenu compte des allocations à charge des pouvoirs publics, mais bien des avantages à charge du Fonds National de Retraite des ouvriers mineurs.

Or, en exécution des dispositions de la loi spéciale du 30 décembre 1924, les pensions supportées par cet organisme comportent, outre une partie fixe, une partie mobile variant d'après l'index des prix de détail. Chaque hausse de 25 points de l'index donne lieu à attribution d'une majoration annuelle supplémentaire de 72 francs pour les pensionnés qui ne travaillent plus et de 36 francs pour les veuves et pour les pensionnés qui travaillent encore.

Par suite de l'attribution de ces tranches supplémentaires de vie chère, les pensionnés perçoivent à

(1) La Commission était composée de MM. Poncelet, président de Pierpont, Mansart, Masson, Piérard, Van de Vyvere et Vergels.

WETSONTWERP

tot wijziging, wat betreft de mijnwerkers, van artikel 4 der wet van 20 Juli 1927, waarbij een aanvullend pensioen wordt verleend aan sommige ouderdomspensioen-gerechtigden.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE (1), UITGEBRACHT
DOOR DEN HEER de PIERPONT.

MIJNE HEEREN,

Het wetsontwerp, waarover het hier gaat, slaat alleen op degenen die recht hebben op een ouderdomspensioen verleend krachtens de bijzondere wetten op de mijnwerkerspensioenen. Het heeft voor doel, in de berekening van het maximum der geldmiddelen die in aanmerking komen voor het verlenen van het aanvullend pensioen, niet te laten raken aan de voordeelen toegekend door het Nationaal Fonds der Mijnwerkerspensioenen aan zijn gepensioneerden.

Er dient aan herinnerd dat artikel 4 van de wet van 20 Juli 1927 de toekenning voorziet van een aanvullend pensioen, ten laste van de Openbare Machten, aan de gepensioneerde mijnwerkers en aan de gepensioneerde weduwen in zoverre het bedrag van hunne middelen niet 3,240 frank overschrijdt voor de gehuwde gepensioneerden en 2,160 frank voor de weduwen.

In de raming van de geldmiddelen wordt er geen rekening gehouden met de toekenningen ten laste van de Openbare Machten, maar wel met de voordeelen ten laste van het Nationaal Fonds der Mijnwerkerspensioenen.

Welnu, in uitvoering van de bepalingen der bijzondere wet van 30 December 1924, omvatten de pensioenen door dit organisme gedragen, behalve een vast gedeelte, een veranderlijk gedeelte schommelend volgens het index der kleinhandelsprijzen. Elke verhoging van 25 punten van het index wordt gevolgd door de toekenning van een bijkomende jaarlijksche verhoging van 72 frank voor de gepensioneerden die niet meer werken, en van 36 frank voor de weduwen en voor de gepensioneerden die nog werken.

Ten gevolge van de toekenning dezer reeksen van bijkomstige duurtetoelagen ontvangen de gepen-

(1) De Commissie bestond uit de heeren Poncelet, voorzitter; de Pierpont, Mansart, Masson, Piérard, Van de Vyvere en Vergels.

un moment donné, des pensions dont le montant atteint ou dépasse les maxima indiqués ci-dessus et se voient ainsi privés du bénéfice du complément de pension, ou bien ils voient réduire le taux de ce complément.

En d'autres termes, la hausse de l'index a pour effet d'augmenter les charges du Fonds National de retraite des ouvriers mineurs mais, par contre, de diminuer les charges incombant aux pouvoirs publics.

Si l'on considère que la part du Fonds National de retraite des ouvriers mineurs provient uniquement de l'effort de prévoyance de l'élément patronal et de l'élément ouvrier de l'industrie minière, on admettra qu'il y a là une conséquence illogique que n'a certes pas voulue le législateur.

C'est pour remédier à cet état de choses qu'il est proposé d'immuniser les parties, fixe et mobile, de la pension incombant au Fonds National de retraite des ouvriers mineurs, dans le calcul des ressources des intéressés.

Il y a lieu de remarquer, à ce sujet, que, par la modification proposée, les mineurs pensionnés et les bénéficiaires de la loi générale des pensions seront mis sur le même pied puisque, pour les uns comme pour les autres, il ne sera tenu compte, pour l'octroi du complément, que du montant total brut des ressources non compris la pension de vieillesse.

Toutefois, comme cette modification aurait pour effet de faire octroyer à presque tous les mineurs pensionnés pour vieillesse un complément de pension de 720 francs, les charges qui résulteraient pour les pouvoirs publics de l'exécution de cette mesure étant trop élevées, le projet de loi limite à 600 francs le taux du complément de pension qui pourra être attribué aux mineurs pensionnés et aux veuves pensionnées visés par l'article 4 de la loi du 20 juillet 1927.

Il n'est donc pas douteux que cette mesure sera de nature à donner une certaine satisfaction à cette catégorie intéressante de pensionnés, puisqu'ils pourront dorénavant prétendre presque tous à un complément de 600 francs, ce taux de 600 francs ayant été fixé parce qu'une infime minorité de bénéficiaires touchent actuellement davantage.

La charge supplémentaire à supporter par les pouvoirs publics n'atteindra pas, d'après une estimation aussi exacte que possible, la somme de trois millions de francs.

Ce qui précède ne s'applique pas aux mineurs pensionnés célibataires, veufs ou divorcés, pour lesquels les dispositions actuellement en vigueur sont considérées comme suffisantes.

sionneerden op een gegeven oogenblik pensioenen waarvan het bedrag de hierboven aangeduide maxima bereikt of overtreft, en zijn aldus beroofd van het voordeel van het aanvullend pensioen, ofwel wordt het bedrag van dit aanvullend pensioen verminderd.

Met andere woorden, de stijging van het indexcijfer heeft voor gevolg dat de lasten van het Nationaal Fonds der Mijnwerkerspensioenen vermeerderen; daarentegen verminderen daardoor de lasten wegende op de Openbare Machten.

Zoo men in aanmerking neemt dat het aandeel van het Nationaal Fonds der Mijnwerkerspensioenen uitsluitend bestaat uit de bedragen van de werkgevers en de werklieden der mijnnijverheid, dan zal men aannemen dat men zich daar voor een onlogisch gevolg van de wetsbeschikkingen bevindt dat de wetgever stellig niet gewild heeft.

Het is om dezen toestand te verhelpen dat men voorstelt de vaste en veranderlijke gedeelten van het pensioen dat uitgekeerd wordt door het Nationaal Fonds der Mijnwerkerspensioenen, bij de berekening van de bestaansmiddelen der belanghebbenden vrij te stellen.

Men gelieve te dien opzichte, op te merken dat, door de voorgestelde wijziging, de gepensioneerde mijnwerkers en de rechthebbenden der algemeene pensioenwet, op denzelfden voet gesteld worden, vermits men voor de eenen evenals voor de anderen, bij de verleenings van het aanvullend pensioen, geen rekening houdt met het gezamenlijk brutobedrag van de bestaansmiddelen, het ouderdomspensioen niet inbegrepen.

Aangezien deze wijziging hierop zou uitloopen dat een aanvullend pensioen van 720 frank zou verleend worden bijna aan al de wegens ouderdom gepensioneerde mijnwerkers, zouden de lasten opgelegd aan de Openbare Machten uit hoofde van de uitvoering van dezen maatregel te aanzienlijk zijn, en derhalve beperkt het wetsontwerp op 600 frank, het bedrag van het aanvullend pensioen dat zal kunnen toegekend worden aan de gepensioneerde mijnwerkers en aan de gepensioneerde weduwen bedoeld in artikel 4 der wet van 20 Juli 1927.

Er kan dus niet aan getwijfeld worden dat deze maatregel een zekere voldoening zal geven aan deze belangwekkende categorie van gepensioneerden, vermits zij voortaan bijna allen zullen recht hebben op een aanvullend pensioen van 600 frank, een bedrag dat vastgesteld werd omdat slechts eene geringe minderheid van rechthebbenden, thans ontvangen.

De bijkomende uitgave, te dekken door de Openbare Machten, zal, volgens eene schatting die zoo juist als mogelijk bepaald werd, drie millioen frank belooopen.

Het voorgaande is niet toepasselijk op de ongehuwde gepensioneerde mijnwerkers, alsmede op de weduwnaars of de gescheidenen waarop de thans bestaande bepalingen toereikend worden gevonden.

*
* *

Votre Commission, prie la Chambre de vouloir bien adopter le projet sans retard, afin que les organismes de juridiction institués par la loi du 30 décembre 1924, ne se trouvent pas devant l'obligation, après avoir procédé à la revision des droits de nombreux intéressés au bénéfice du complément de pension, de devoir réduire ou même supprimer cet avantage.

Le Rapporteur,
E. DE PIERPONT.

Le Président,
JULES PONCELET.

*
* *

Uwe Commissie vraagt aan de Kamer, het ontwerp zonder verwijl te willen aannemen opdat de rechtsmachtige inrichtingen, volgens de wet van 30 December 1924 tot stand gebracht, niet verplicht zijn, na de herziening van de rechten van fabriekse belanghebbenden op het aanvullend pensioen, te hebben ondernomen, dit voordeel te moeten verminderen of zelfs op te heffen.

De Verslaggever,
E. DE PIERPONT.

De Voorzitter,
JULES PONCELET.
